

Index in Lib. Sex

Antecedens videtur velle qui cupit consequens, praf. 76. lib. 2. num. 36.
 Antecedens qui fecit, an, & quando dicatur fecisse etiam consequens, praf. 3. lib. 6. num. 19.
 Antonij Buti ratio in c. requisisti, reiecta, praf. 11. lib. 4. num. 18.
 Apothec, an, & quando sub legato dominus veniat, praf. 129. lib. 4. num. 8, 14, 15, 16, 17, 20, 21, & 22.
 Appellans quid probare debet, praf. 104. lib. 4. num. 14.
 Appellans intra tempora praetitura a lege, appellationem prosequi debet, praf. 96. lib. 2. num. 1.
 Appellant tempus intra decem dies, censeri de substantia ipsius appellantis, praf. 95. lib. 2. num. 4.
 Appellant si fuerit a sententia pro vxore lata, nil dicitur attentare iudex, si alimeta vxori decebat, q. 35. lib. 1. num. 19.
 Appellant in dubio non presumitur deferta, praf. 96. lib. 2. num. 2.
 Et quae ratio sit, num. 3.
 Appellant suspendi iudicatum, non tamen impedit presumptio nem iustitia, vel rectitudinis ipsius, q. 33. lib. 1. num. 20.
 Appellant intra decem dies interposita presumptio, praf. 95. num. 2.
 Baldio ramen cum alijs dissidente, ibid. num. 3.
 Appellant reiencia admittitur, tacente aduersario, praf. 95. lib. 2. num. 8.
 Appellant impeditur per presumptioem iuris, & de iure, q. 76. lib. 1. num. 1.
 Appellant per solam iuris presumptioem non impeditur, ibidem num. 3.
 Appellant ab interlocutoria, pro forma requirit grauaminis expressionem, praf. 84. lib. 2. num. 8.
 Appellantis beneficium minori per compromissum auferitur, praf. 83. lib. 3. num. 12.
 Appellationis termino pendente, pro sententia est presumptio, praf. 64. lib. 2. num. 26.
 Appellationis index condemnando in expensis, presumitur etiam de expensis prime instantiae, praf. 88. lib. 2. num. 1.
 Appellationis index condemnando in expensis, presumitur etiam de expensis prime instantiae, praf. 88. lib. 2. num. 1.
 Appellationem desertam esse, in dubio non presumitur, praf. 56. lib. 2. num. 3.
 Appellatione pendente, sententia nequit mandari executioni, q. 34. lib. 1. num. 1. Id quando non procedat, num. 3.
 Appellatione facta ab interlocutoria, causa grauaminis nominatio debet exprimi, q. 45. lib. 1. num. 11.
 Appellatione a sententia interposita, pro sententia non presumi, praf. 67. lib. 2. num. 6. Contraria affectus opinio, ibid. num. 37.
 Appellatione interposita, quo ad aliquam presumti pro sententia, quo ad aliquam vero minus ibid. num. 36. Et que sint illa, num. 39, 40, 41, 42, 43, num. 44. secundum doctrinam Alcian.
 Appellatione interposita, in dubio semper pro sententia presumi, & que sit ratio, num. 45. Quo tamen casu non procedit, num. 46.
 Appellationibus a sententia interpositis formam prescribens Pontifex, non presumitur prescripsisse his, quae a se late sunt, praf. 24. lib. 3. num. 16.
 Appellatio a sententia presumitur in dubio processisse, demum secutam esse causae commissionem, praf. 7. lib. 6. num. 8.
 Appellatione nomine simpliciter scripti heredes nepotes ab suo vel patruo, intelliguntur instituti eis portionibus, praf. 202. lib. 4. num. 8.
 approbatum semel, reprobare amplius non possum, praf. 14. lib. 2. num. 14.
 aquae ducente seruitutem promittens, intelligitur secundum id quod duci consuevit, praf. 43. lib. 3. num. 3.
 aquam ducenti concessio, cui realis presumatur, praf. 103. lib. 3. num. 37.
 aqua hausta concessio ex fonte presumitur, concessum etiam iter ad hauriendum, & econtra, praf. 144. lib. 4. num. 12.
 aquiminaria vel aquinalia quid sint remissive, praf. 106. lib. 4. num. 14.
 aquaminaria dicitur portio vas escarium quam potorum, praf. 162. lib. 4. num. 20.
 arbitri, & arbitrator ex compromiso electus, presumitur pronunciase, ut arbitri, ad hoc, ut laudum sit magis efficax, praf. 5. lib. 6. num. 2.
 arbitri, & arbitrator si quis ex compromiso sit electus ad diffinitionem controvenerit, si processerit ordinem non seruato, & laudum ferat, presumitur pronunciase tanquam arbitrator, ne laudum sit nullum, praf. 4. lib. 6. num. 26.
 arbitri qui curant laudum ratificare antequam eis legatur, contra id facere dicuntur, praf. 3. lib. 5. num. 113.
 arbitri, & arbitrator non est, quod a lege expressa fancitum est, q. 44. lib. 1. n. 2.
 arbitri de iure procedere tenetur, praf. 77. lib. 2. num. 7.
 arbitri sententiam condemnatoriam, non expressa quantitate ferre non potest, nec ex post facto sententiam emendare, ibi. num. 11.

Argu-

Præsumpt. Iacobi Menochij.

Argumentum sumptum à sensu contrario procedit à conjecturis, & ideo contrarijs conjecturis facile tollitur, praf. 166. lib. 4. num. 65.
 argumentum à contrario sumi debet ad limites verborum, praf. 39. lib. 4. num. 32.
 argumentum à contrario sensu sumi non potest in dispositione testatoris, quando correctio statim, & incontinenti facta appetit, praf. 165. lib. 4. num. 7.
 argumentum à contrario sensu non debet sumi, quando potest inde sequi absurdum, praf. 83. lib. 4. num. 55.
 argumentum à contrario sensu non procedit, quando alia iura repugnant, praf. 39. lib. 4. num. 25.
 argumentum à statuto ad dispositionem testatoris valet, secus si non est eadem ratio, praf. 83. lib. 4. num. 24.
 argumentum à substitutione vulgaris ad pupillarem, & econtra an, & quando procedat, praf. 3. lib. 4. num. 33.
 argumentum detto ad partem permisum est, praf. 35. lib. 3. n. 27.
 argumentum regulatur secundum naturam sui principalis, cui aequaliter dicuntur, praf. 189. lib. 4. num. 157.
 argumentum omnia, quae à sensibus dicuntur, signa vocantur, quae verò ab intellectu dicuntur verosimilia, q. 7. lib. 1. num. 33.
 Aristot. & Cic. quomodo possint excusari, quod inter probationem in artificio species collocant leges, q. 1. lib. 1. num. 5.
 Aristotelis, vel Ciceronis auctoritatibus deferendum est illis in casibus, quibus lex eam approbavit, praf. 6. lib. 3. num. 62.
 arma poliens, gladium acuens, aut alia ad delictum preparandas, qua facere non consuerat, tortura locum facit, q. 89. lib. 1. num. 12.
 arrogator de bonis arogati restituendis satisfactus debet, praf. 27. lib. 3. num. 1. Qua satisfactione omissa lex eam pro interposita habet, num. 2.
 arrogatoris satisfactionem omisam, praf. 103. lib. 4. num. 26.
 de iure presumptio, opinio est Ioann. And. praf. 72. lib. 3. num. 3.
 codem, fictam autem esse Bart. autum. num. 4. Alij, & verius, nec fictam esse, nec presumptam, sed legem aequitatem suadentem actionem hanc reddere, num. 3.
 arrogatus filius non patri arrogatori, sed sibi acquirit, praf. 26. lib. 3. num. 15.
 arrogatio fit auctoritate principis, praf. 82. lib. 4. num. 16.
 ars imitatur naturam, praf. 2. lib. 4. num. 22.
 artem, qui didicit, presumitur eam scire, & exercitio ipsam in eo autocitam esse, q. 14. lib. 1. num. 27.
 aspectus corporis proestate presumptioem facit, versusque iudicis arbitrium, praf. 50. lib. 2. num. 38. & 39.
 aspectus facilis quem decipit, praf. 5. lib. 2. num. 61.
 aspectus hominis in dies mutatur, & homo alter quodammodo efficitur, ibid. num. 67.
 assecrati super bonis quem contra dictum significet, praf. 122. lib. 2. num. 47.
 afferenti aliquid in articulo mortis ad detrimentum alterius non adhibetur fides, praf. 7. lib. 3. num. 9.
 assertionis eius creditur, qui carnaliter a se cogitat fuisse vxoris sua confanguineam iurat ignorasse, q. 77. lib. 1. num. 7.
 assertioni iurata aduersus legis presumptioem creditur, quando alia a quae potens est pro ipso presumptio, ibid. num. 17. Idem est si leuis contra ipsum extet presumptio, num. 18.
 asserters aliquid, & in eo fundamentum faciens, probare id debet, praf. 5. lib. 6. num. 5.
 afferenti se alienasse ea, quae possidet, non creditur, praf. 62. lib. 6. num. 12.
 asserters aliquid furiosum in cibum onus probandi, praf. 45. lib. 6. n. 20. & conjecturis, vel signis id probare potest, n. 12.
 asserters aliquam harerem, cuius contraria veritatem catholicam prius docuerat, harerem perinx presumptio, praf. 7. lib. 5. num. 8.
 assertio dubia, quae potest significare harerem, & catholicam fidem, in dubio catholicam presumptio, praf. 2. lib. 5. n. 12.
 assertors officio nemo in sua patria fungi potest, nec iurisdictionem exercere, praf. 12. lib. 5. n. 9.
 assigno, verbum significatationem in solutum, praf. 93. lib. 2. n. 6.
 assignare filio portionem suam, pater ante mortem suam potest, etiam assignatio est reuocabilis, praf. 29. lib. 3. n. 108.
 associatio delinquenter facta quando excusetur, queft. 89. lib. 1. num. 110. & seq.
 associans delinquenter statim delicto commisso, ne comprehendantur locum facit tortura, q. 89. lib. 1. n. 109.
 Athamas Acoli filius furiosus furiosus a Iunone immisus vque adeo correptus fuit, vt Learchum filium interficeret, praf. 145. lib. 6. num. 13.
 Athenis vir quidam eruditissimus iectu lapidis in capite percussus, literarum quarum doctissimus erat, memoriam amissit, praf. 45. lib. 6. num. 33.
 attestacionis fundamentum dicitur esse ipsa fides, quae ex inuidia, & ex peritio violatur, praf. 22. lib. 5. num. 4.

Ban-

Banniti vulgo appellantur forfici, praf. 45. lib. 5. n. 48.
 banniti quare dicuntur non subditus, praf. 45. lib. 5. n. 24. & 29.
 banniti efficiunt hostis illius ciuitatis, & quae est bannitus, & patris odiosus, praf. 45. lib. 5. n. 8.
 banniti occidit assertens, probare debet, illum occisum esse ilummet in banno descripsum, praf. 15. lib. 6. num. 37.
 banniti liberato a banno, & patris restituto, an & quando presumptio restituta bona, praf. 46. lib. 5. n. 1. Quod si fuit liberatus iustitia mediante, presumptio restitutus etiam quo ad bona, ibid. num. 2. Quod enim est restitutus, dicitur innocens à delicto, unde verè non fuerat bonis priuatus, ibid. n. 3.

Index in Lib. Sex

bannitus quando fuit gratia, & liberalitate principis restitutus, si bona sit adhuc apud ipsum principem, presumitur etiam restitutus quo ad ea, ibid. n. 4. Et quid si ipsa bona reperitur a principe alienata titulo onerofo, & ipse bannitus fuit simpliciter restitutus, ibid. n. 5. Et quid si bona iam fuerunt a principe in alium translata titulo lucratiu, ibid. n. 6. bannitus relictus in pleniori forma, censetur etiam restitutus quo ad bona in alium alienata, & quousque titulo translata. Et datur exemplum huius plenioris formae, ibid. n. 10. 11. & seq. bannitus etiam ob contumaciam licet pro confessio habeatur, ex dispositione statuti, capitulam non punitur, si suam innocentiam vult probare, praf. 4. lib. 5. n. 6.
Beneficia, quibus conferri debeant, quomodo permittari possint, & quando renunciari. Et de beneficiorum confidentia an sit licita.
 Beneficium presumitur collatum ex eo meliori modo, quo potest valere concessio, praf. 1. lib. 6. n. 3. beneficij collatio presumitur facta respectu permutationis paulo ante facta, praf. 1. lib. 6. n. 19.
 bannitus a ciuitate Cremona, nec quidem potest succedere parti in legitima sibi communitas debita, statuto illius ciuitatis prouidente, quod forensis non possit acquirere immobilia, praf. 45. lib. 5. num. 26.
 bannitus a ciuitate Venetiarum non potest confidere testamentum coram duabus testibus tantum, sicuti lege Veneta permisum est, praf. 45. lib. 5. n. 4.
 bannitus ob perpetratum graue delictum, quibus commodis, & iis beneficiis priuatis presumatur, praf. 45. lib. 5. n. 1. Quod regi latiter presumitur priuatus omnibus iis commodis, que illius loci statutis sibi communitibus tributa sunt, ibid. n. 2. Et censetur priuatus factio testamenti, tam actiuam, quam passiuam, quando statutum concedit certam formam diuerterat ab illa a iure communis praestita, secundum quam formam testari non poterit, ibid. n. 3.
 bannitus in contumaciam pro aliquo crimine, admulsi ad nouas defensiones pro qualitate personae torqueri potest, etiam absque alijs indicis, praf. 70. lib. 2. n. 14.
 banniti tolleratio, & patientis principis non arguit banni renouatio nem, praf. 20. lib. 2. n. 34.
 bannitum ad honores, & dignitates assumens principis, cum eo dispensare presumitur, praf. 20. lib. 2. n. 17.
 bannitus offendens, cuius bannum inuidum est ob ignoratiā non excusat, praf. 88. lib. 3. n. 9.
 bannitus simplier restituens, nū quid recuperet bona, qua peruerunt sine alterius facto ad alium ob solam causam delicti, & banni sequiti, vtputa ad proximum, praf. 46. lib. 5. n. 9.
 bannitus non potest institui heret ex forma statutis loci, de quo est bannitus, quia priuatus est beneficis a statuto cōcessis, praf. 45. lib. 5. n. 5. Presumitur etiam priuatus facultate succedendi ab interfecto, ibid. n. 6. Et presumitur priuatus commodis, & beneficiis a iure communis concessis, quando bannitus priuauit ipsum ab omni actu legitimo, ibid. n. 16. Idem quando banniens seu eius lex, vel statutum decernit bannum poisse defendi personaliter, & realiter, ibid. n. 17. Idem quando banniens, vel eius statutum admitit bannum ornare auxilium, ibid. n. 18. Idem quando quis fuit bannitus in re, & persona, ibid. n. 19. Idem quando ipse bannitus fecerit poissit extra protectionem communis, ibid. n. 20. Idem quando statutum confiscat ipso iure bona ipsius bannii, ibid. n. 21.
 bannitus pena mortis naturalis vna cum publicatione bonorum pro mortuo habetur, ibid. n. 32. Et bannitus si fuerit maritus humi modi pena capitalis, & causa mortis donationem vxori sua fecerit, nihilominus ea donatio sius effectus nanciscitur, etiam in praedictum scī, ibid. n. 33.
 bannitus non potest in immobiliis aliquo modo succedere, nec quidquam acquirere, stante statuto, quod forensis acquirere non possit immobilia, ibid. n. 23. Habetur enim bannitus pro forensi, & non pro subditis, ibid. n. 24. Idem de bannito pena capitali, qui pro forensi habetur, ibid. n. 27. Et quare, ibid. n. 29.
 baptizatus nemo presumitur in dubio, praf. 14. lib. 6. n. 8.
 baptizati cupiens graui morbo affectus, vtrum diuino amore, vel mortis timore baptizati voluisse presumatur, q. 43. lib. 1.
 Bartolus in licet Imperator, n. 4. ff. si quis omis. cau. test. declaratur, praf. 108. lib. 4. n. 23.
 Bartoli doctrina in licet Imperator, n. 3. ff. si quis omis. cau. test. in duobus reuocatur, ibid. n. 44.
 Bartoli lapsus in l. 2. n. 44. ff. de vulg. & pup. subst. qui sibi contrarius ostenditur in l. Lucius, n. 14. ff. eo, praf. 60. lib. 4. n. 51.
 Bartolam, & reliquos lapsos interpretatione l. vlt. C. de inst. & substit. cui dantur plures intellectus a pluribus, praf. 37. lib. 4. n. 17. & num. seq.
Bellum quando iustum presumatur, & quando non sit suscipiendum.
 Bellum an, & quando presumatur iustum, vel iniustum, praf. 99. lib. 6. n. 2. Quod in dubio presumitur iniustum, ibid. n. 3. Presumitur autem iniustum, si a Principe non recognoscere supe-

Præsumpt. Iacobi Menochij.

cio, confidit, quod post renunciationem se liberè factam sine vel pacto, vel modo conferetur beneficium illi, cui vult, ibid. n. 10. 11. Idem quando confertur beneficium alicui ea intentione, quod ille aliquando cederet in favorem alterius a se nominandi, vel si ipsius conferentis, vel procuratoris, dummodo nullum patet, vel conditio adiicitur.
 beneficiorum confidentia illicita dicitur, quando vel simoniae labes interuenient, vel alia causa illicitam eam reddens, praf. 9. lib. 5. n. 3. & quando est simoniaca, prohibita est constitutionibus SS. Pontificum. Pij IV. & Pij V. & regulariter non presumuntur, nisi probetur, num. 4. & quibus conjecturis detegatur, & est species criminis simoniae, ibid. n. 1.
 beneficiorum confidentia simoniaca non presumuntur etiam si resurgans, & resignatarius essent amici tempore resignationis, praf. 9. lib. 5. n. 5. Presumitur autem simoniaca ex conjecturis, quibus detectur ipsam esse simoniaca, & que sunt conjecturae, ibid. n. 7. & seq. & presumitur simoniaca quando in quem collatum fuit beneficium intra modicum temporis spatium retrocessit. stipsum beneficium, referato sibi aliquo commido fructuum, vel pensionis, ibid. n. 10. Idem quando is, qui renunciavit beneficium, in illo adhuc residet, vel fructus percipiet, vel si est collatum beneficium respondet de fructibus ipsi renunciante, ibid. n. 14. Idem si recipiens beneficium constituit procuratorem ipsum renunciantem, vel eius sanguine coniunctos ad perciplendum, vel locandum fructus beneficij dimisit, ibid. n. 15. Ideo quando renunciant curavit fieri expeditionem, & expeditio expensas pertinentes ad eum, cui collatum est beneficium, fecit, ibid. n. 16. Idem quando quis pro confessione alicui facta, quaeunque autoritate, in negotio ipso se quoque modo immiscunt, & postea a liquido ex fructibus beneficij consequitus est, ibid. n. 17. Idem quando constat ex literis resignatarij scriptis resignant sibi factam fuisse resignationem ob id, quod ipse resignatus, tanquam fideiussor resignant soluat debitum eius creditori, ibid. n. 18.
 beneficiorum confidentia non simoniaca, sed illicita, que dicatur, & quare non sit comprehensa in Bullis pij IV. & pij V. praf. 9. lib. 5. n. 19.
 beneficij collator si contulit beneficium pacto adiecto, vi postea in alterum pro arbitrio collatoris, vel alterius de ipso beneficio disponatur, confidentiam simoniacam dicitur committere, praf. 9. lib. 5. n. 9.
 beneficium resignans si ad sui commodum pactum aliquod adiicit, præsumitur simoniaca id fecisse, & sic dicitur confidentia simoniaca, & illicita, praf. 9. lib. 5. n. 8.
 beneficium resignans si illum constituit procuratorem, qui est sanguine coniunctus, cui deinde est facta resignatio, simoniaca præsumitur egisse, praf. 8. lib. 5. n. 5. Idem quando is, qui resignatur beneficium mortuo est in possessione ipsius beneficij, quia præsumitur interuenisse pactum inter ipsum, & resignatarium, quod ipse donec esset in humanis possideret, ibid. n. 6.
 beneficium a clericis bannito ademptum, & alteri collatum non restituitur ipsi clericis restituto, praf. 46. lib. 5. n. 7.
 bona feudalia non nisi in tubidum alienari possunt causa dotis constitutio-
 ne quam sine consensu domini, praf. 189. lib. 4. n. 16.3
 bona iam a testatore donata restituti debent fideicommissario, quādo testatorē posuit alienari pro redimendis captiuis, praf. 192. lib. 4. n. 2.
 bona ecclēsie non possunt per testatorem legari, praf. 19. lib. 4. n. 1.
 Et si legantur, nūquid salem eorum estimatio sit praestanda ex praesumpta testatoris voluntate, ibid. n. 2.
 bona emploiteca nūquid possint alienari pro dotis constitutio-
 ne quam sine consensu domini, praf. 189. lib. 4. n. 16.3
 bona iam a testatore donata restituti debent fideicommissario, quādo testatorē posuit alienari pro redimendis captiuis, praf. 19. lib. 4. n. 1.
 bona supposita fideicommissio regulariter alienari nequeunt, praf. 199. lib. 4. n. 37. Et quid si bona patris fuerint grauata fideicommissio infantis papae conferens dispensare præsumitur, ibid. n. 30. aliquid tamen ab hac opinione discentibus, n. 31.
 beneficium alicui tanquam inhabili concessum probatis, qui affirmat, praf. 9. lib. 2. n. 12.
 beneficium permittans cum aliquo, sibi adscribat, si quomodo id obtineret, non perquisierit, praf. 88. lib. 3. n. 8.
 beneficium inferioris a principe non ita late interpretari, praf. 103. lib. 3. n. 15.
 beneficium pacificus possessor triennialis, molestia non afficiens, praf. 139. lib. 3. n. 4.
 beneficium alteri competenti nemo ipso inuito vti potest, praf. 13. lib. 3. n. 16.
 beneficia principiū late interpretari, praf. 103. lib. 3. n. 21.
 beneficia principiū late interpretantur, nisi stricta interpretatio à lege approbetur, praf. 97. lib. 3. n. 19.
 beneficia principiū non comprehendunt ea, que requiriunt mentionem specificam, ibid. n. 20.
 beneficia principiū stricte interpretantur, quando tertius leditur, praf. 97. lib. 3. n. 12.
 beneficium restitutio in integrum est personale, & cedi potest, praf. 189. lib. 4. n. 147.
 bona hereditaria si quis possedit per decennium, presumitur adiutio hereditatem, ne occupator, & malefici possessor videatur, praf. 10. lib. 4. n. 8. Et statuto Florentie cautum reperitur, quod si quis possedit bona hereditaria post quindecim dies à morte de funeti, cetera bona defuerit adiutio intelligatur, ibid. n. 29.
 bona aliquem diu possedit testibus comprobari potest; & diuturnitas illa iudicis arbitrio committi solet, praf. 6. lib. 6. n. 32. Et videtur ita iudicis arbitrio committi solet, praf. 6. lib. 6. n. 32.
 bona inculta, & heremus, cum presumpto de illis existat in nullius bonis